

[Statsministeren.]

virkninger, der bringer den samfundsøkonomiske balance i fare uden at forbedre den sociale balance.

Jeg skal herefter gøre nogle ganske korte bemærkninger om fællesmarkedsproblemerne, idet i øvrigt den højtærede udenrigsminister vil give det høje ting en redogørelse for disse problemer. Jeg skal blot fastslå, at der ikke er sket ændringer i det grundlag og de forudsætninger, som Danmarks forhandlinger med EEC i Bruxelles føres på. Målet for vore forhandlinger er som hidtil fuldt medlemskab af fællesmarkedet sammen med England i overensstemmelse med det forhandlingsmandat, regeringen fik ved folketingets beslutning den 4. august sidste år.

Der er i den senere tid fremkommet forlydender om, at de seks eller visse kredse inden for de seks skulle være indstillet på, at kun England i første omgang skulle opnå fuldt medlemskab, medens Danmark sammen med Norge og de øvrige EFTA-lande skulle henvise til associering med fællesmarkedet. Heroverfor vil jeg gerne slå fast, at der ikke fra nogen ansvarlig side inden for de seks, hverken i Bruxelles eller i de øvrige medlemslandes hovedstæder, er fremkommet tilkendegivelser over for Danmark af denne art. Forløbet af Danmarks hidtidige forhandlinger har kraftigt understreget, at det er fuldt medlemskab, disse forhandlinger sigter på. Det gælder nu som hidtil, at en stilling som associeret land ikke vil kunne løse de økonomiske problemer, Danmark har i forhold til fællesmarkedet, især ikke på landbrugets område. Regeringen har understreget dette standpunkt over for de seks medlemslande, ligesom vi har fremholdt vore synspunkter over for USA og Storbritannien.

Jeg vil nu gerne gå over til at gøre nogle foreløbige bemærkninger om statsbudgettet og de problemer, der er knyttet hertil.

Såvel det ærede medlem hr. Erik Eriksen som det ærede medlem hr. Poul Møller kommenterede det loft over statens udgifter for indeværende finansår, der blev aftalt ved forliget, og man fandt, at det var uheldigt, hvis regeringen skabte tvivl om, hvorvidt forliget kan holde på dette punkt. Det ærede medlem hr. Erik Eriksen efterlyste endvidere en udtalelse om, hvorvidt rege-

ringen ønskede at videreføre de statslige sparebestræbelser i næste finansår.

Jeg vil benytte denne lejlighed til mere udførligt at præcisere, hvad det var, min samtale med de fire forligspartier dagen før folketingets åbning gik ud på. Jeg rejste ved den lejlighed to spørgsmål. Det første vedrørte bevillinger til et samlet beløb på små 70 mill. kr. Hovedparten af dette beløb bestod af 20 mill. kr. til kompensation for oms til pensionisterne og op imod 20 mill. kr. til dækning af statens udgift ved indkøb af omsbelagte varer til statsinstitutionernes eget forbrug samt statsinstitutionernes merudgift ved indkøb af levnedsmidler efter de senest indtrufne prisstigninger på disse. Disse beløb var for hovedpartens vedkommende kendt allerede under forligsforhandlingerne, og der var taget hensyn til dem ved opstillingen af den oversigt over statsfinanserne, som er optrykt i forligsbetænkningen. Der var taget hensyn til dem på den måde, at beløbene var fraregnet i det provenu, man regnede med at omsen skulle give; man havde altså opført disse nødvendige udgifter som en negativ indtægt. Derimod var der ikke taget hensyn til, at disse af forliget fremkaldte udgifter også vil virke på rammen for de samlede udgifter. Det er jo klart, at i det omfang disse udgifter afholdes, vil de til sin tid optræde på statsregnskabet's udgiftsside, og jeg har derfor ment det rigtigt allerede nu at meddele, at udgiftsrammen må indeholde disse poster. Det er, så vidt jeg kan se, et rent posterings spørgsmål og indeholder ikke nogen afvigelse fra forligets linje.

Den resterende del af disse 70 mill. kr. består af tre poster. Det har vist sig, at udgifterne til trykning og salg af præmieobligationerne imod vor forventning på forligstidspunktet bliver afholdt over driftsregnskabet; altså kommer her på denne måde en ny uforudset post ind på statsregnskabet's udgiftsside.

Endvidere må staten i henhold til en tidligere tiltrådt garanti betale godt 7 mill. kr. til dækning af et underskud i DDL, som først forelå opgjort sent på sommeren, og som altså ikke var regnet med.

Endelig har det vist sig, at kommunernes lovmæssige krav på statskassen til refusion for vejudgifter i 1961-62 bliver 15 mill. kr.